

ת"פ 62039/03/14 - מדינת ישראל נגד אסמאעיל עואודה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 62039-03-14 מדינת ישראל נ' עואודה(עציר)
62052-03-14
07 אפריל 2014

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פיני סויסה
נגד
הנאשם
אסמאעיל עואודה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד דניאל כהן

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם הנני מרשיעו בעבירה של 4 כניסות לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעי' 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום ז' ניסן תשע"ד, 07/04/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של 4 כניסות לישראל שלא כחוק.

עמוד 1

ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לעונש לריבוי הכניסות בפרק זמן קצר, ועל כך שהנאשם פירש לא נכונה את התנהלות גורמי אכיפת החוק. קושי כלכלי מאפיין את מרביתם של שב"ח"ים ומשכך יש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הנע בין 1-6 חודשי מאסר בגין כל כניסה, מאסר מותנה והתחייבות.

ב"כ הנאשם, מנגד, הפנה לעקרון הענישה האינדיבידואלי, כאשר בעניינו של הנאשם שבפני טען לנסיבות חריגות ויוצאות דופן המחייבות הקלה משמעותית. ביחס לכך ציין כי מדובר בנאשם בן 22, צעיר, נשוי ואב לילדה בת שנה וחצי. אביו של הנאשם סובל ממחלת סרטן ונזקק לטיפולים רפואיים יקרים. אשת הנאשם חולה אף היא ואמורה לעבור ניתוח בגרונה. תימוכין לטענות אלו ניתן למצוא גם בכך שאושרה לנאשם כניסה לישראל לצורך ליווי חולה, כפי שעולה מהתע"צ. מדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי אשר נותן לראשונה את הדין. בעניינם של שב"ח"ים ישנה לקונה שאינה מאפשרת חריגה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום. בהקשר לכך הפנה למאמרו של כב' השופט ליבדרו וכן מאמרו של פרופסור גזל כאשר ממילא לדבריו מתחם העונש שנקבע ע"י בתי משפט מחוזיים הינו אחיד תוך הפנייה למתחם שנקבע בביהמ"ש המחוזי בירושלים, ובפסק דינו של השופט שוהם, בבש"פ הדרי.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערכים המוגנים של ריבונות המדינה הסובריניות שלה לקבוע מי יעבור בשעריה ובעקיפין גם פגיעה בביטחון הציבור ורכושו, שכן כניסה של שב"ח"ים שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון יכול ותביא לפגיעה בביטחון הציבור, לעיתים אף לא בידעת השב"ח.

לא מצאתי לחזור על כל שנכתב ביחס למתחם הענישה ההולם לגבי שב"ח"ים. אציין כי מותב זה מצא לנכון לאמץ את המתחם כפי שנקבע ע"י בתי המשפט המחוזיים, אשר מנחים את בית משפט קמא, היינו מתחם עונש הנע בין 1-6 חודשים. ביחס לכך ראה בין היתר עפ"ג 48101-10-13 מחוזי ב"ש, עפ"ג 17027-02-13 מחוזי ב"ש, עפ"ג 36733-03-13 מחוזי ב"ש, עפ"ג 41708-07-12 מחוזי נצרת, עפ"ג 57019-07-12.

ככל שעומדת לפתחו של ביהמ"ש הסוגיה העקרונית ולפיה אין במתחם זה כדי לאפשר חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, הרי שדעתי הינה כי חרף המתחם שפורט לעיל ואומץ על ידי מותב זה קיימות מס' אפשרויות לחרוג ממתחם זה, וזאת מבלי "למתוח" את המתחם כלפי למטה על מנת לכלול מקרים של לפנים משורת הדין.

באופן קונקרטי, כפי שיפורט, לא מצאתי בנסיבותיו של הנאשם שבפני כי יש ליתן משקל מכריע לנתונים שפורטו בפני למעט הקלה מסוימת בעונש.

לחומרה, אציין כי מדובר במי שעל רצף תקופה קצרה ביותר נכנס אל תוך תחומי המדינה. מדובר ב-3 כניסות שלא כדין, כאשר הראשונה הינה מיום 26.2.14, השנייה כחודש לאחר מכן, ביום 25.3.14 והשלישית 5 ימים לאחר מכן, ביום 30.3.14. בכל אחת מהכניסות הנאשם מעוכב, מוזהר ומשוחרר חזרה לשטחים. רצף כניסות אלו מלמד כי מדובר בנאשם רצידיביסט שאינו נרתע מתפיסותיו החוזרות והנשנות. לכך יש להוסיף כניסה רביעית מיום 3.3.13, היינו לפני כשנה.

נתון נוסף שסבורני שפועל לחובת הנאשם הינה העובדה כי לנאשם ניתנה כניסה לתחומי המדינה, לפני משורת הדין, כפי שעולה מהתע"צ, וזאת על מנת ללוות חולה (כפי הנראה אביו), וחרף מדיניות זו שנתנה ביטוי לשיקולי שיקולים הומניטריים זה כאמור נכנס לתחומי המדינה מס' רב של פעמים שלא למטרת ליווי חולה, כפי שהדבר עולה ממקום הימצאו בכל אחת ואחת מהכניסות.

יוער כי לנאשם הוזנה מניעה משטרית מלפני כשנה אשר סיבתה לא הובאה לפתחו של ביהמ"ש.

מנגד, אין מחלוקת כי עונשו של הנאשם בשל גילו והעדר עבר פלילי, הודאה וחסכון בזמן שיפוטי, מן הראוי שיהיה ברף הנמוך של כל אחד מן המתחמים.

נשאלת השאלה איזה משקל יש ליתן לאותם חולאים של בני משפחתו. ככל שהדבר נוגע לאב, הרי כאמור ניתנה לנאשם בעבר אפשרות ללוותו לתוך תחומי המדינה כאשר בהקשר לכך יצוין כי מרבית המסמכים הרפואיים שהוצגו הינם ביחס לאב אולם לפני שנה וחצי, וכך גם לא נטען כי זה נכנס בשעה שליווה את אביו.

אשר לאשת הנאשם - הוגשו מסמכים מלפני כחצי שנה, כאשר ככל שידו של ביהמ"ש משגת להבין את המסמכים זו עברה פרוצדורה רפואית בגרונה לפני כחצי שנה, אשר גם ביחס אליה לא נטען כי זה ביקש ללוותה לטיפולים רפואיים בתחומי המדינה. לשון אחר, מצוקה כלכלית היא זו שהביאה את הנאשם לפעול כפי שפעל. יש אשר פועלים מתוך רצון להביא לחם ומזון לבני משפחתם ויש למען להביא תרופות. בשני המקרים מדובר בתופעה מצערת, אולם לא מצאתי כי ההבדל בין שני המקרים מצדיק פער משמעותי, כפי שעותר ב"כ הנאשם.

סוף דבר - מכל המקובץ לעיל הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים ויום מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 30.3.14.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. 5,000 ₪ התחייבות למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל. לא תחתם ההתחייבות תוך 7 ימים יהיה על הנאשם לרצות 7 ימי מאסר תמורתה.

ניתנה והודעה היום ז' ניסן תשע"ד, 07/04/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט